

Colònia Bosc

Sant Fost de Campsentelles

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: La Conreria
Emplaçament: La Conreria

Coordenades:

Latitud: 41.493515391335
Longitud: 2.2547698393464
UTM Est (X): 437795
UTM Nord (Y): 4593813

Classificació

Número de fitxa: 08209 - 159
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Autoria de l'element: Joan Amigó
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: diversos propietaris

Fitxes associades:

[Mas Po Canyadó](#)

[Mas Brunet](#)

[Can Catxot](#)

[Can Camps](#)

Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 02/04/2024 - 16:33

Descripció

La Colònia Bosc és un conjunt de casetes d'estiueig situades al peu del Turó d'en Reig, al vessant septentrional de la serralada de Marina que delimita el Vallès Oriental del Maresme i el Barcelonès. S'hi accedeix per la carretera B-500 de Badalona a Mollet del Vallès. La idea que sorgia pels volts de 1915, consistia a construir el projecte d'una colònia d'estiueig a La Conreria. L'anomenarien la Colònia Bosc i va ser considerada com "la primera urbanització d'estiueig d'Espanya", segons relata el nét de l'arquitecte a la revista anuari del Museu de Badalona (Rifà, 2014).

Un encàrrec que per a Amigó consistia en la concreció del projecte de la nova urbanització que tenia com a finalitat ser poc agressiu amb el paisatge, mantenint, dins el possible, el traçat dels camins existents i establint unes normes d'edificació: "*Cada torre havia de situar-se a una distància fixada dels límits de la parcel·la*", el qual també va prohibir el tancament amb murs "a fi de no trencar la unitat del paisatge". Així i tot, no tot el que s'havia projectat es va desenvolupar. Truncat en part, per l'arribada de la Guerra Civil espanyola.

Com a retribució per la seva feina, Artigues va pagar a Joan Amigó en espècies. L'arquitecte podia escollir la parcel·la que volgués amb la condició de construir-hi. L'any 1918 es va començar a edificar el nou mas Po-Canyadó, una rèplica del Mas Po-Canyadó de Badalona on Amigó residia amb la seva família. En aquesta segona residència va incorporar a la façana el nou estil de torre modernista amb l'escut de Catalunya amb l'àguila rampant dissenyada per Domènec i Muntaner com a ensenya de la Renaixença.

La popularitat de la Colònia es va estendre ben aviat entre les classes benestants. El primer a instal·lar-s'hi va ser l'artista badaloní, Llorenç Brunet. Brunet va construir una torre museu que va anomenar el Cau Brunet –que dóna nom al restaurant actual– feta a semblança del Cau Ferrat que, el també artista, Santiago Russinyol tenia a Sitges. Un museu que va servir de crida per a la promoció de la urbanització. I és que els primers anys de construcció de la colònia el diari *La Vanguardia* ja se'n feia ressò amb anuncis com l'aparegut el 5 de juliol de 1918 que deia així: *La Conrería de Montalegre y su Colonia-Bosque. Excursión pintoresca-veraneo ideal, cerca de Barcelona, con frescas temperaturas y aires sanos. Chalets a plazos desde 1.000 pesetas anuales.*

Observacions:

Història

L'Associació de Veïns de la Colònia-Bosc celebrà un acte de commemoració del centenari del Mas Po-Canyadó. Durant l'acte, al qual van assistir una seixantena de persones, es va reproduir la filmació, cedida per la Filmoteca de Catalunya, d'una excursió des de Montgat fins a La Conreria de principis de segle. La celebració va acabar amb un concert de guitarra de diferents compositors catalans de l'època.

En una torre d'aquesta colònia fan nit un grup de diputats catalans i intel·lectuals que fugí cap a França durant la retirada de la Guerra Civil, el 24 de gener de 1939. Ens ho explica Miquel Josep (2008). Entre el grup hi ha Rovira i Virgili, amb la dona i els fills, Simó i Bofarull, amb la dona, Pau Romeva, amb la dona i

els fills, Soler i Pla i la seva família, Anglada i Camarassa i família, Ramon Sanahuja i la seva dona, Serra Hunter, Rafael Closas, Martí Rouret i fins a una cinquantena de persones. Joseph Mayol diu: "L'ambient a la Conreria es talla amb ganivet. Temen restar abandonats, enmig d'un fred glacial". L'endemà apareix Rouret amb sis o set cotxes buits i sortiran destí Girona.

Bibliografia

JOSEPH i MAYOL, Miquel (2008). *El bibliobús de la llibertat. La caiguda de Catalunya i l'èxode dels intel·lectuals catalans*. Barcelona: Símbol editors; pp. 54 i 55.

RIFÀ i SOLÉ, Jaume (2014). "La Conreria", dins la col·lecció *Fem memòria. Sant Fost de Campsentelles. Segle XX*, núm. 10. Ajuntament de Sant Fost de Campsentelles.

Enllaços d'interès:

[El primer estiu urbà urbanitzat per Ícar Lite Soler](#)

[Soler Amigó, Joan. «En el cinquantenari de la mort de l'arquitecte Amigó». Carr...](#)

